

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **M. Z.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 200 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 lipca 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w Częstochowie

z dnia 12 grudnia 2023 r., sygn. akt VII Ka 819/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 21 czerwca 2023 r., sygn. akt XVI K 1092/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 21 czerwca 2023 r., sygn. akt XVI K 1092/21 uznał M. Z. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, orzekając jednocześnie wobec niego środki karne oraz rozstrzygając o kosztach procesu.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy, jak i oskarżyciela publicznego, Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 12 grudnia 2023 r., sygn. akt VII Ka 819/23 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Z rozstrzygnięciem sądu odwoławczego nie zgodził się obrońca skazanego, który ww. wyrok zaskarżył w całości podnosząc zarzuty obrazy art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, które miały istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 99a k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 k.p.k. i art. 193 § 1 k.p.k., jak również art. 7 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k., a także art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.

W świetle tak sformułowanych zarzutów obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a także o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu „rozstrzygnięcia postępowania zainicjowanego wniesieniem kasacji”.

Odpowiedź na przedmiotową kasację złożył oskarżyciel publiczny, który wniósł o jej oddalenie z uwagi na jej oczywistą bezzasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. powinno mieć charakter wyjątkowy, gdyż stanowi ona odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności wyroków (*vide* art. 9 § 3 k.k.w.). Z tych też względów wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją możliwe jest wówczas, gdy ranga zarzutów podniesionych w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia i wysoki stopień ich uprawdopodobnienia prowadzi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego (zob.m.in. postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22, LEX nr 3477323). W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zaistniała.

Nie przesądzając o ostatecznym wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że podniesione zarzuty nie są tego rodzaju, aby można było mówić o

ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego, co potwierdza również stanowisko prokuratora zawarte w pisemnej odpowiedzi na kasację. Obrońca skazanego podniósł wprawdzie zarzut bezwzględnej przyczyny odwoławczej związany z nienależytą obsadą sądu *ad quem*, niemniej jednak wskazywane uchybienie nie skutkuje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego automatycznie zaistnieniem przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Z kolei pozostałe zarzuty dotyczą w istocie wadliwości związanych z kontrolą odwoławczą i również nie są na tyle oczywiste, aby na tym etapie przesądzać o ich zasadności czy niezasadności. Kwestia ewentualnej ich skuteczności wymaga pogłębionej analizy akt sprawy, co nastąpi na rozprawie, na którą przedmiotowa sprawa zostanie skierowana zgodnie z kolejnością wpływu.

Wobec powyższego, należało stwierdzić brak podstaw do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. Raz jeszcze podkreślić należy, iż przedmiotowa decyzja w żadnej mierze nie przesądza o treści przyszłego rozstrzygnięcia co do wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Z tych też powodów, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[PGW]

[ms]